

Duâmızın kabul edileceğine inanalım!

Antalya'dan Sedat Dingil: “Hadiste geçiyor: “Allah’a duânızı kabul edeceğine inanarak duâ edin. Şunu bilin ki, Allah kendisinden başka bir şeyle meşgul ve gafil kalbin duâsını kabul etmez.”¹ Buyuruyor. Eğer duâmızın kesinlikle kabul edileceğine inanırsak, onunla ilgili bir daha duâ etmeme ihtimalimiz doğmuş olmaz mı?”

DUÂDA HÜSN-Ü ZAN

Bu hadis-i şerif bize Allah'ın duâları kabul edip etmeyeceğini sorgulama hakkı vermiyor.

Bize duâ adabını öğretiyor.

Allah'tan her şeyi isteyebileceğimizi; ama istediğimiz şeyi vereceğine inanarak istememizi tavsiye ediyor.

Allah hakkında su-i zandan kaçınmamızı, hüsn-ü zan etmemizi emrediyor.

Nitekim bir hadis-i kutside Cenâb-ı Hak: “Kulum Beni nasıl tanırsa onunla öyle muamele ederim.”² buyuruyor.

Yani kulum benim hakkımda su-i zan ediyorsa, yani benim duâyı kabul etmeyeceğime inanmışsa, onun bu zannı duâsının kabulüne bir engeldir. Benim hakkımda hüsn-ü zan ederse, yani duâyı kabul edeceğime inanmışsa, kulumun bu iyi zannı duâsının kabulüne de önemli bir basamaktır.

DUÂDA SAMİMİYET

Bu hadiste vurgulanan en önemli husus, duâda samimiyyetin şart olduğudur.

Duâmda samimî olursam, duâ ederken başka şeyle meşgul olmam. Tabir caizse, meşhur ifadeyle, elim işte, gözüm oynaşta olmaz.

Elim de, gözüm de, kulağım da, kalbim de, aklım da, duygularım da, mümkünse el birliği ederler ve duâya iştirak ederler.

Duâ ederken gafil olmamaya çalışırım. Yani istediğim şeyi kâinatın Sahibinden istediğimi bilir ve doğrudan O'na ve sadece O'na yönelirim.

Bir fakir ihtiyacı için valinin kapısına gidiyor. Bin bir rica ve randevüden sonra vali tarafından kabul ediliyor. Valinin kapısını çalıyor. Kapı açılıyor.

Adam bu esnada yüzünü ve yönünü validen çevirse, valiye arz-ı hürmet etmese, isteklerini dilinin ucuyla sıralasa, bu esnada gözleri koltuklarda, kulakları müzikte, elleri başka bir işle meşgul olsa... Dileği kabul mü görür, yoksa kınanır ve dışarı mı atılır?

Duâ ederken Allah'a olan yönelişimiz, Allah'a olan inancımız, Allah'a olan saygımız, Allah'a olan samimiyetimiz, bir şey isterken valiye gösterdiğimiz yönelişimizden, inancımızdan, saygımızdan ve samimiyetimizden geri kalmamalı!

DUÂDA DÜZGÜN ADIMLAR

İnanalım ki, Allah duâmızı kabul eder. Ama biz duâmızı doğru araçlarla yapalım.

Duâmıza doğru adımlarla yürüyelim.

Duâmızın fiilî yönü varsa elimizden gelen çabayı esirgemeyelim.

Tembellik yapmayalım. Havalecilik yapmayalım. Vurdumduymazlık yapmayalım.

Biz davranışlarımızı düzeltelim.

Allah'ı imtihan etmeyelim.

Meselâ, "Allah'ım! Cehennem azabından koru!" diye duâ eden birisi, günaha, isyana, tuğyana karşı cür'etkâr olmamalı.

"Allah'ım! Salih kullarının arasında beni Cennetine al!" diye duâ eden birisi, Allah'ın salih kulları gibi salâhati önemsemeli, elinden geldiğince sâlih ameller işlemeye gayret etmeli.

"Allah'ım! Günahlarımı bağışla!" diyen birisi, günahlardan uzak durmaya azamî özen göstermeli.

"Allah'ım! Resulullah'ın (asm) şefaatine nail eyle!" diyen birisi, Sünnet-i Seniyyeyi

görmezden gelmemeli ve elinden geldiğince Sünnet-i Seniyyeyi yaşamaya gayret etmeli.

“Allah’ım! Bana bir ev nasip et!” diye duâ eden birisi, ev almak için gerekli girişimler ne ise, helâl yollardan başvurmalı, fiilî adım atmayı ihmâl etmemelidir.

DUÂMIZIN KABUL EDİLECEĞİNE İNANALIM!

Duâmızın kesin kabul edileceğine inanırsak bu bizi duâdan uzaklaştırmaz, duâ konusunda gevşeklik vermez, ihmalkâr davranmamızı gerektirmez.

Bilâkis bizi daha çok duâyâ kamçılar, bizi daha çok Allah’ın rahmet kucağına atar.

Düşünün, bir kimseden bir şey isteyeceksiniz. Vereceğine inanırsanız istersiniz. İnanmazsanız istemezsiniz. Verecek, ama bazı şartları varsa, o şartları yerine getirirsiniz.

Öte yandan unutmayalım ki ümitle yapılan duâ, ümitsizce yapılan duâdan daha fazîletlidir, daha sevaplıdır, daha tedavi edicidir, daha pozitif kılıcıdır, daha yapıcıdır, kulluğa ve ubudiyyete daha çok yakışır.

Ve duâmızı daha çok kabule yaklaştırır.

Dipnotlar:

1- Camiü’s-Sağır, 1/s.115.

2- Sözler, (8. Söz) s. 39; Buhari, Tevhid, 15; Tirmizi, Tevbe, 1.